

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 50/2015-44

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 4. novembra 2015 v pléne zloženom z predsedníčky Ivetty Macejkovej a zo sudcov Jany Baricovej, Petra Brňáka, Ľudmily Gajdošíkovej, Sergeja Kohuta, Milana Ľalíka, Lajosa Mészárosa, Marianny Mochnáčovej a Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval návrh skupiny 40 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky, zastúpenej SEMANČÍN POLÁČEK s. r. o., Vajnorská 100/A, Bratislava, konajúca prostredníctvom konateľa a advokáta Mgr. Pavla Poláčka, na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky o súlade § 4 ods. 3 zákona č. 309/2009 Z. z. o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnej kombinovanej výroby a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov s čl. 1 ods. 1, čl. 13 ods. 4, čl. 20 ods. 1 a 4 a s čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a takto

r o z h o d o l :

1. Návrh skupiny 40 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky **p r i j í m a** na ďalšie konanie.

2. Návrhu na pozastavenie účinnosti § 4 ods. 3 zákona č. 309/2009 Z. z. o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnej kombinovanej výroby a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 13. júla 2015 doručený návrh skupiny 40 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „skupina poslancov“) na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) o súlade § 4 ods. 3 zákona č. 309/2009 Z. z. o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnej kombinovanej výroby a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o podpore OZE“) s čl. 1 ods. 1, čl. 13 ods. 4, čl. 20 ods. 1 a 4 a s čl. 35 ods. 1 ústavy a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“).

V úvodnej časti svojho návrhu skupina poslancov popisuje skutkový stav, ktorý predchádzal podaniu návrhu, pričom v tejto súvislosti najmä uvádza:

«V decembri 2014 a januári 2015 prevádzkovatelia regionálnych distribučných sústav doručili list 1 137 výrobcov elektriny z obnoviteľných zdrojov energie (ďalej len „OZE“), v ktorom im oznámili, že v roku 2015 im nebude poskytnutá podpora, a to s poukazom na sankciu uvedenú v § 4 ods. 3 Zákona o podpore OZE.

Prevádzkovatelia regionálnych distribučných sústav aplikáciu predmetnej sankcie zdôvodnili tým, že dotknutí výrobcovia elektriny z OZE si nespĺnili oznamovaciu povinnosť podľa § 4 ods. 2 písm. c) Zákona o podpore OZE. K odňatiu podpory výrobcov elektriny z OZE tak prakticky došlo iba obyčajným listom zo strany prevádzkovateľa regionálnej distribučnej sústavy... Strata podpory má pre výrobcov elektriny z OZE likvidačné

následky... Pri výrobe elektriny z OZE predstavujú ročné náklady na prevádzku a údržbu elektrárne a náklady na splácanie záväzkov voči bankám 70 % až 90 % ročnej podpory. V niektorých prípadoch tieto náklady dokonca prevyšujú 90 %. Je preto zjavné, že bez poskytnutia podpory nie je výrobca elektriny z OZE schopný zabezpečiť prevádzku a chod elektrárne... Zároveň je potrebné zdôrazniť, že pre podstatnú časť výrobcov elektriny predstavuje výroba elektriny z OZE jediný zdroj príjmu. Strata podpory tak bude mať za následok ich zánik, nakoľko zabezpečenie prevádzky elektrárne na obdobie jedného roka je bez podpory nemysliteľné.»

V ďalšej časti návrhu poukazuje skupina poslancov na právnu úpravu, podmienky a dĺžku podpory obnoviteľných zdrojov energie a sankciu spočívajúcu v nemožnosti uplatniť si právo na podporu, pričom v tejto súvislosti okrem iného uvádza:

«V zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 Zákona o podpore OZE sa podpora výroby elektriny z OZE zabezpečuje:

- *prednostným pripojením zariadenia do distribučnej sústavy,*
- *prednostným prístupom do sústavy,*
- *prednostným prenosom elektriny, distribúciou elektriny a dodávkou elektriny,*
- *odberom elektriny za cenu elektriny na straty,*
- *doplatkom,*
- *prevzatím zodpovednosti za odchýlku.*

Podľa § 6 ods. 1 písm. a) Zákona o podpore OZE sa cenou elektriny rozumie „cena elektriny schválená alebo určená úradom podľa osobitného predpisu pre elektrinu vyrobenú z obnoviteľných zdrojov energie(...)“. Táto je stanovená platným cenovým rozhodnutím Úradu pre reguláciu sieťových odvetví (ďalej len „Úrad“) vydaným pre každého výrobcu elektriny z OZE osobitne.

Podľa § 6 ods. 1 písm. b) Zákona o podpore OZE sa cenou elektriny na straty rozumie „aritmetický priemer cien elektriny na účely pokrytia strát všetkých prevádzkovateľov regionálnych distribučných sústav; ceny elektriny(...) sú schválené alebo určené úradom“. Cena elektriny na straty je každoročne stanovená v rozhodnutí Úradu vydanom pre každého prevádzkovateľa regionálnej distribučnej sústavy osobitne. Cena

elektriny na straty pre rok 2015 je stanovená pre všetkých troch prevádzkovateľov regionálnej distribučnej sústavy v rovnakej výške, a to 44,0150 EUR/MWh.

Podľa § 6 ods. 1 písm. c) Zákona o podpore OZE sa doplatkom rozumie „rozdiel medzi cenou elektriny a cenou elektriny na straty, ktorý uhrádza výrobcovi elektriny z obnoviteľných zdrojov energie(...) prevádzkovateľ regionálnej distribučnej sústavy, do ktorej je zariadenie výrobcu elektriny pripojené alebo na vymedzenom území ktorého sa nachádza“.

Podľa § 4 ods. 1 písm. b) Zákona o podpore OZE má výrobca elektriny z OZE právo na odber elektriny za cenu elektriny na straty „ktorú dodal za kalendárny mesiac(...) prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy alebo subjektom povereným prevádzkovateľom regionálnej distribučnej sústavy, na základe zmluvy o dodávke elektriny“.

Podľa § 5 ods. 6 písm. a) Zákona o podpore OZE je prevádzkovateľ regionálnej distribučnej sústavy „povinný uzatvoriť s výrobcom elektriny s právom na podporu písomnú zmluvu o dodávke elektriny na krytie strát vo svojej distribučnej sústave, ak o jej uzatvorenie takýto výrobca elektriny požiadal“.

Podľa § 4 ods. 1 písm. c) Zákona o podpore OZE má výrobca elektriny právo na doplatok „na základe účtovného dokladu vystaveného prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy na skutočné množstvo elektriny vyrobenej za kalendárny mesiac alebo v prípade malého zdroja za kalendárny rok, z obnoviteľných zdrojov energie alebo elektriny vyrobenej vysoko účinnou kombinovanou výrobou, zníženej o technologickú vlastnú spotrebu elektriny, upravenej podľa § 3 ods. 4, aj v tom prípade, že si právo na odber elektriny podľa písmena b) neuplatňuje“.

Ustanovenie § 3 ods. 6 Zákona o podpore OZE garantuje výrobcovi elektriny podporu spočívajúcu v poskytnutí doplatku po dobu 15 rokov. Podľa uvedeného ustanovenia „podpora podľa odseku 1 písm. b), c) a d) sa vzťahuje na zariadenia výrobcu elektriny po dobu 15 rokov od času uvedenia zariadenia do prevádzky(...)“...

Zákon o podpore OZE zároveň v § 6 ods. 3 ustanovuje, že „cena elektriny pre stanovenie doplatku podľa § 3 ods. 1 písm. c) v rokoch nasledujúcich po roku uvedenia

zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky je rovnaká ako v roku, v ktorom bolo zariadenie výrobcu elektriny uvedené do prevádzky“ ...

Zákonom č. 382/2013 Z. z. s účinnosťou od 1.1.2014 bolo novelizované ustanovenie § 4 ods. 3 Zákona o podpore OZE (ďalej aj ako „napádané ustanovenie“ alebo „napádaná právna úprava“), v zmysle ktorého „výrobca elektriny s právom na podporu, ktorý nesplní povinnosti podľa odseku 2, si nemôže na elektrinu vyrobenú v danom zariadení na výrobu elektriny uplatniť právo podľa odseku 1 písm. b) a c) na nasledujúci kalendárny rok.»

V ďalších častiach svojho návrhu skupina poslancov odôvodňuje namietaný nesúlad napadnutého ustanovenia zákona o podpore OZE s označenými ustanoveniami ústavy a dodatkového protokolu.

Vo vzťahu k namietanému nesúladu § 4 ods. 3 zákona o podpore OZE s čl. 20 ods. 1 a 4 ústavy skupina poslancov v prvom rade formuluje právny názor, že **„nárok výrobcu elektriny na podporu vo výške stanovenej a garantovanej na základe Zákona o podpore OZE na obdobie 15 rokov... potrebné považovať za majetok resp. vlastníctvo chránené čl. 20 Ústavy a čl. 1 Dodatkového protokolu... Navrhovatelia považujú napádané ustanovenie § 4 ods. 3 Zákona o podpore OZE za zjavne zasahujúce do práva vlastníť majetok. V zmysle daného ustanovenia si výrobca elektriny z OZE nemôže na vyrobenú elektrinu uplatniť právo na podporu na nasledujúci kalendárny rok ak dôjde k nesplneniu povinností podľa § 4 ods. 2 Zákona o podpore OZE... odopretie zákonnej podpory tak predstavuje zásah do vlastníckeho práva výrobcov elektriny z OZE. K tomuto zásahu dochádza podľa navrhovateľov v príkrom rozpore s Ústavou.“**

Podľa skupiny poslancov «Inštitút nemožnosti uplatnenia práva na podporu zakotvený v § 4 ods. 3 Zákona o podpore OZE predstavuje vyvlastnenie de facto, nakoľko fakticky pozbavuje výrobcov elektriny z OZE zákonnej podpory. Pojem „nemôže uplatniť“ má za následok odopretie celého obsahu vlastníckeho práva ako takého» a poukazuje na podmienky vyvlastnenia, resp. núteného obmedzenia vlastníckeho práva, tak ako vyplývajú

z dikcie ústavy a príslušnej judikatúry ústavného súdu. Podľa názoru skupiny poslancov „odňatie práva na uplatnenie podpory podľa § 4 ods. 3 Zákona o podpore OZE nespĺňa žiadnu z podmienok pre vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva a napádané ustanovenie je tak v zjavnom rozpore s čl. 20 ods. 4 Ústavy“.

Vo vzťahu k namietanému nesúladu § 4 ods. 3 zákona o podpore OZE s čl. 1 dodatkového protokolu skupina poslancov argumentuje najmä takto:

„Pri posudzovaní zásahu do práva na pokojné užívanie majetku Európsky súd pre ľudské práva v prvom rade skúma, či došlo k:

- zbaveniu majetku (2. veta/pravidlo),
- úprave užívaniu majetku (3. veta/pravidlo),
- inému zásahu do pokojného užívania majetku (1. veta/pravidlo)...

V zmysle vyššie načrtnutej kategorizácie možno odňatie možnosti uplatniť si právo na podporu označiť za zbavenie majetku, a to vzhľadom na účinky takéhoto zásahu so stupňom faktického vyvlastnenia. V prípade pochybností o zaradení napádanej úpravy do prvej uvedenej kategórie majú navrhovatelia za to, že daný inštitút je potrebné označiť za úpravu užívania majetku, prinajmenšom tento zásah musí byť s určitosťou zaradený do najširšej kategórie, ktorá predstavuje akýkoľvek iný zásah do pokojného užívania majetku...

Podľa ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva možno zásah do práva na pokojné užívanie ospravedlniť, ak k nemu došlo

- *na základe zákona (princíp legality),*
- *ak sledoval legitímny cieľ v podobe verejného / všeobecného záujmu (princíp legitimacy),*
- *ak bola pri realizácii zásahu dosiahnutá spravodlivá rovnováha medzi záujmom na ochranu majetku jednotlivca a širšími spoločenskými záujmami (jednotlivcovi nemožno s odkazom na verejný či všeobecný záujem uložené niest' nadmerné či neprimerané bremeno).“*

V súvislosti s právom na ochranu majetku garantovaným čl. 1 dodatkového protokolu skupina poslancov taktiež vyjadruje názor, že napadnutá právna úprava je v rozpore

s princípom legality i legitimacy, pričom „... ak by aj bolo možné označiť napádanú úpravu za legálnu a legitímnu, táto úprava predstavuje zrejmu nerovnováhu medzi záujmom výrobcov elektriny z OZE a verejným záujmom, čo predstavuje porušenie poslednej podmienky pre ospravedlnenie zásahu do práva na pokojné užívanie majetku“.

K namietanému nesúladu napadnutého ustanovenia zákona o podpore OZE s čl. 35 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 13 ods. 4 ústavy skupina poslancov argumentuje najmä takto:

„... plnenie povinností podľa § 4 ods. 2 Zákona o podpore, ako aj sankcionovanie ich nesplnenia, jednoznačne spadá do okruhu zákonnej úpravy podnikania v oblasti energetike a zásahy do tejto zákonnej úpravy sú možné iba v rámci ústavných limitov... Akékoľvek zásahy do tejto oblasti regulácie je tak potrebné posudzovať v kontexte práva na podnikanie zaručeného v čl. 35 ods. 1 Ústavy, ako aj s poukazom na legitímne očakávania výrobcov elektriny z OZE, ktoré vychádzali z právnej úpravy podnikania v danej oblasti, ktorá im zabezpečuje podporu v zmysle § 4 ods. 1 písm. b) a c) Zákona o podpore OZE...“

Podľa názoru skupiny poslancov „Napádaná úprava mení zákonom garantované pravidlá pre podnikanie vo výrobe elektriny z OZE a zároveň zasahuje podstatu práva na podnikanie - zisk podnikateľa. V nadväznosti na kritériá uvedené v rozhodnutí Ústavného súdu citovaného vyššie je potrebné uviesť, že táto legislatívna zmena:

- bola uskutočnená v rozpore s princípom proporcionality,
 - bola uskutočnená zákonom, ktorý po materiálnej stránke neobsahoval dostatočnú úpravu tohto inštitútu (absencia administratívneho procesu a orgánu ktorý by daný inštitút mal aplikovať alebo rozhodnúť o možnosti jeho aplikácie),
 - nezodpovedná žiadnemu legitímnemu cieľu,
 - nie je nevyhnutná v demokratickej spoločnosti na dosiahnutie sledovaného cieľa...
- napádaná úprava § 4 ods. 3 Zákona o podpore OZE je v rozpore s čl. 35 ods. 1 Ústavy“ ... a „v rozpore s čl. 13 ods. 4 Ústavy“.

K namietanému nesúladu § 4 ods. 3 zákona o podpore OZE s čl. 1 ods. 1 ústavy skupina poslancov uvádza, že napadnuté ustanovenie zákona o podpore OZE je v rozpore

s princípom materiálneho právneho štátu, pretože „zasahuje do základných práv ústavne neprípustným spôsobom“, porušuje „princíp právnej istoty vzhľadom na neurčitost napádanej právnej úpravy“, zavádza „nepravú retroaktivitu bez akéhokoľvek právne relevantného dôvodu, resp. bez akýchkoľvek dôvodov všeobecného resp. verejného záujmu... V nadväznosti na vyššie uvedené je potrebné napádanú právnu úpravu označiť za porušujúcu čl. 1 ods. 1 Ústavy.“.

Na základe argumentácie uvedenej v návrhu skupina poslancov navrhuje, aby po prijatí ich návrhu na ďalšie konanie ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Ustanovenie § 4 ods. 3 zákona č. 309/2009 Z. z. o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnej kombinovanej výroby a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 1 ods. 1, čl. 13 ods. 4, čl. 20 ods. 1 a 4, čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. ako aj s čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý bol uverejnený v zbierke zákonov pod č. 209/1992 Zb.“

Skupina poslancov zároveň navrhuje, aby ústavný súd pozastavil účinnosť napadnutého ustanovenia zákona o podpore OZE (o tomto návrhu pozri viac v časti II.1 tohto uznesenia).

II.

K prijatiu sťažnosti na ďalšie konanie

Podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) ústavy rozhoduje ústavný súd o súlade zákonov s ústavou, s ústavnými zákonmi a s medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom.

Podľa § 18 ods. 1 písm. a) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd začne konanie, ak návrh podá najmenej pätina poslancov Národnej rady Slovenskej republiky.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak osoby uvedené v § 18 ods. 1 písm. a) až písm. g) dospejú k názoru, že právny predpis nižšej právnej sily nie je v súlade s právnym predpisom vyššej právnej sily, môžu podať ústavnému súdu návrh na začatie konania.

Podľa § 37 ods. 3 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať

a) označenie predpisu, ktorého nesúlada s právnym predpisom vyššej právnej sily sa namieta, s vyjadrením, či navrhovateľ napáda predpis v celom rozsahu alebo v jeho časti, prípadne v jednotlivom ustanovení,

b) označenie predpisu vyššej právnej sily, jeho časť alebo jednotlivé ustanovenie alebo označenie medzinárodnej zmluvy, jej časti, alebo jednotlivého ustanovenia, s ktorým napadnutý predpis nie je v súlade.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde predbežne prerokoval návrh skupiny poslancov a dospel k názoru, že návrh spĺňa náležitosti ustanovené v § 20 a § 37 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ako aj procesné podmienky, za ktorých ústavný súd môže vec prerokovať a rozhodnúť o nej. Na základe týchto skutočností ústavný súd rozhodol o prijatí návrhu na ďalšie konanie (bod 1 výroku tohto uznesenia).

III.

K návrhu na pozastavenie účinnosti napadnutého ustanovenia zákona o podpore OZE

Skupina poslancov sa tiež domáha, aby ústavný súd podľa čl. 125 ods. 2 ústavy a § 38 ods. 2 zákona o ústavnom súde pozastavil až do rozhodnutia vo veci samej účinnosť napadnutého ustanovenia zákona o podpore OZE.

Podľa čl. 125 ods. 2 ústavy ak ústavný súd prijme návrh na konanie podľa odseku 1, môže pozastaviť účinnosť napadnutých právnych predpisov, ich častí, prípadne niektorých

ich ustanovení, ak ich ďalšie uplatňovanie môže ohroziť základné práva a slobody, ak hrozí značná hospodárska škoda alebo iný vážny nenapraviteľný následok.

Podľa § 38 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd prijme návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 1 ústavy, môže uznesením pozastaviť účinnosť napadnutých právnych predpisov, ich častí, prípadne niektorých ich ustanovení, ak ich ďalšie uplatňovanie môže ohroziť základné práva alebo slobody alebo ľudské práva a základné slobody vyplývajúce z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a ktorá bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom (ďalej len „základné práva alebo slobody“), ak hrozí značná hospodárska škoda alebo iný vážny nenapraviteľný následok.

Podľa § 38 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže rozhodnúť o pozastavení účinnosti napadnutých právnych predpisov, ich častí, prípadne niektorých ich ustanovení aj na návrh účastníka konania. Návrh na pozastavenie účinnosti musí obsahovať konkretizáciu a spôsob ohrozenia základných práv alebo slobôd alebo skutočnosti, ktoré preukazujú, že hrozí značná hospodárska škoda alebo iný vážny nenapraviteľný následok. O tomto návrhu rozhodne ústavný súd bez zbytočného odkladu.

Skupina poslancov odôvodňuje svoj návrh na pozastavenie účinnosti napadnutého ustanovenia zákona o podpore OZE jednak tvrdením, že jeho ďalšie uplatňovanie môže ohroziť základné práva a slobody, ako aj argumentáciou, že hrozí hospodárska škoda a tiež iný nenapraviteľný následok.

Vo vzťahu k ohrozeniu základných práv a slobôd skupina poslancov najmä uvádza, že podľa ich názoru „... ďalšie uplatňovanie napádaného ustanovenie nie len že je spôsobilé ohroziť základné práva, ale v súčasnosti jeho uplatňovaním reálne dochádza porušovaniu základných práv upravených v čl. 20 ods. 1 a 4, čl. 35 ods. 1 Ústavy...“, keďže „V decembri 2014 a v januári 2015 prevádzkovatelia regionálnych distribučných sústav doručili obyčajný list 1 137 výrobcov elektriny z OZE, v ktorom im oznámili, že v roku 2015 im

nebude poskytnutá podpora, a to s poukazom na sankciu uvedenú v § 4 ods. 3 Zákona o podpore OZE. Je tak zrejmé, že napádané ustanovenie sa aplikuje...“.

Vo vzťahu k hrozbe značnej hospodárskej škody a iného vážneho nenapraviteľného následku skupina poslancov okrem iného uvádza, že „neposkytnutie podpory z dôvodu aplikácie napádanej právnej úpravy reálne ohrozuje v súčasnosti existenciu vyše 1 100 výrobcov elektriny z OZE, čo má závažné dopady na celý segment podnikania vo výrobe elektriny z OZE. Uvedené negatívne vplýva na zamestnanosť na Slovensku, a to nie len vzhľadom na likvidáciu veľkej časti výrobcov elektriny z OZE, ale aj vzhľadom na priamy dopad týchto zmien na sieť dodávateľov služieb a surovín pre týchto výrobcov... Nenapraviteľné dôsledky hrozia aj v oblasti životného prostredia, nakoľko proces ukončenia výroby elektriny z OZE predstavuje najmä v prípade malých vodných elektrární a bioplynových staníc hrozbu vážnych environmentálnych škôd.“.

V súvislosti s návrhom skupiny poslancov na pozastavenie účinnosti napadnutého ustanovenia ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, v ktorej opakovane zdôrazňuje, že k uplatneniu svojej právomoci podľa čl. 125 ods. 2 ústavy pristupuje len v dostatočne odôvodnených prípadoch a pritom celkom výnimočne, t. j. keď sú spôsob ohrozenia označených základných práv a slobôd, resp. hrozba hospodárskej škody alebo iného nenapraviteľného následku v návrhu dostatočne konkretizované, pričom z okolností prípadu zjavne vyplýva, že ide o tvrdenie navrhovateľov, ktoré možno považovať za preukázané, a teda opodstatnené (PL. ÚS 13/09).

V posudzovanom prípade nepochybne možno návrh skupiny poslancov na pozastavenie účinnosti napadnutého ustanovenia zákona o podpore OZE považovať za primerane odôvodnený. Z odôvodnenia sa však dá vyvodiť, že hlavný argument skupiny poslancov sa odvíja od tvrdenia, že „... napádané ustanovenie sa aplikuje“. Tento argument (ani v spojení s tvrdením, že sa negatívne dotýka „vyše 1 100 výrobcov elektriny z OZE“) nemôže postačovať na uplatnenie „výnimočnej“ právomoci ústavného súdu, a to aj preto, že by mohol v konkrétnych okolnostiach posudzovanej veci vyvolať (viac ako v iných

porovnateľných prípadoch) neprimerané očakávania dotknutých výrobcov elektriny z obnoviteľných zdrojov energie a významnou mierou prejudikovať konečné rozhodnutie ústavného súdu. Ústavný súd preto návrhu skupiny poslancov na pozastavenie účinnosti označeného ustanovenia zákona o podpore OZE nevyhovel (bod 2 výrokovej časti tohto rozhodnutia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. novembra 2015